

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Törvénytisztelet.

Pécs, 1898. december 28.

Alkotmányra csak az a nép érett meg, amely tiszteli a törvényt, mert nem érdemi meg a törvényhozásban való részvételt az, aki az ő közreműködésével hozott törvényt lábballal tiporja vagy azt mások által eltiportatni engedi. Kormányaink már évtizedek óta rendszeresen irtogatják a nemzet lelkéből a törvény iránti tiszteletet, mikor a Tisza Kálmán által megteremtett párturalom főtartására megkerülnek vagy elgázolnak minden törvényt, amely a pártmonopoliumot veszélyeztethetné s most már megérettnek tartják a nemzetet arra, hogy megnyugvással fogadja alkotmányának elkobzását is, ha arra a hatalomnak szüksége lesz, hisz beleverték a korcs nemzedékbe azt a dicső elvet, hogy bolond az, aki a hatalom ellen küzdök, mikor annak szolgálata vagyont, előmenetelt, kitüntetések, szóval legteljesebb mérvű egyéni boldogulást biztosít.

A törvény iránti tisztelet teljes hiányára spekulálva merészkedhetik csak egy erőszakos kormány s annak összevásárolt többsége az ezredéves alkotmány legszentebb biztosítékai után nyujtani bűnös kezét, hogy azokat sárba tiporja, mert még csak egy negyed század előtt is hasztalan kísérelt volna meg hasonló merényletet bármilyen hatalom is, az hajótörést szenvedett volna a legerőteljesebb nemzeti ellenálláson.

Vannak még most is egyes szervei a nemzettestnek, a melyek reagálnak a törvénytiszteletre s iparkodnak lehetlenné tenni az alkotmány elkobzását azzal, hogy szorosán ragaszkodva a törvényhez megtagadják a törvénytisztelet hatalomnak a meg nem szavazott adók fizetését, de ezek akcióját sietnek a kormány uszályhordozói kipellengérezni, gúny és nevetség tárgyává tenni, mert hisz manapság már bolondok házába való az, aki Magyarországon olyan törvényhez tartja magát, a melyen keresztül gázolni a kormány jónak látja.

Díszpéldánya ennek a cinikus gúnyolódásnak a törvény ereje fölött az a pár megjegyzés, a melylyel a „Pécsi Napló“ kíséri a kassai népgyűlésnek azt a határozatát, melyben kimondatott, hogy ha újév után nem lesz törvényes állapot, a város polgárai nem fizetnek adót. Szellemes lapársunk erre azt mondja, hogy „a derék kis Battonya falu példája vonz. Már Kassa város is fölemelkedett Battonya színvonalára. Most csak Mucsa és Andocs van hátra, ahol tudvalevőleg ha kell, még a szénát is megeszik.“

Nemde szellemes? Nem tudjuk ugyan, hogy Andocs község meg fogja-e választani ennek a szellemes megjegyzésnek az elkövetőjét díszpolgárnak, a képzeleti Mucsa nem nyilatkozhatván, de annyi bizonyos, hogy az ebben nyilvánuló szellem teljesen megfelel annak a rendszernek, a melynek bomlasztó hatása alatt ocsmány romhalmazzá

mállott ezredéves alkotmányunknak oly sok viharral dacolt sziklavára.

Tehát a modern haladás szelleme megvetéssel tekint le olimpusi magaslatáról azokra a világtól elmaradt őslényekre, akik még ragaszkodnak a törvényhez a hatalmi presszió dacára is. Szénát rágó barmoknak bélyegzi őket, mert még azt sem tanulták meg, hogy az a jog és törvény ebben az országban, amit a hatalom parancsol, parancsolhat pedig mindent, akár egyezik az meg azzal az üres ákombákommal, amit a törvénykönyvbe iktatott a nemzet uralkodója és képviselője közös akarattal, akár nem.

Mert arról van ám szó, hogy az alkotmány alaptörvénye kerüljön sutba annak a kormányának a kedvéért, amely ezt az állapotot a maga törvénytiszteletével, a szabadságjogok önkényes elkobzásával, az alkotmány meghamisításával önmaga idézte elő. Az alkotmány épségének egyik elsőrendű biztosítéka az, hogy az állampolgároknak teljes joguk van megtagadni a kormányzati eszközök szolgáltatását az olyan kormányoknak, a melyet a törvényhozás ezek beszédére föl nem hatalmazott s irott malasztánál nem egyéb az olyan népek az alkotmánya, amely ezt a biztosítékot nem érvényesíti az olyan kormány ellen, amely magát a törvényen túltenni akarja.

A törvényhatóságokat a törvény följogosítja megtagadni az engedelmességet az olyan kormányrendelettel, amely ország-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gallér.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Vilma tizenhét éves, barna szemekkel, kerekded, viruló arccal, okos homlokkal, termete karcsu, oly alak, melyre a szó »szép« ráillik.

Ilma nem áll messzebb Vilma nővérénél szépségétől, hisz egy órában születtek, együtt és egyformán nevelkedtek, gondolkodásuk, érzésük egyforma szivnemességben nyilvánul.

Büszke is volt Halmágyi Sándor, gazdag földbirtokos és neje Laura e gyermekeire, mert amit a gondviselés a szülőktől megtagadott, hogy a nemes ősi cimere nem mehet át egy férfi-sarjadékra, a sors jobb keze a szülőknél ama elégtételt adta, hogy őket e kedves gyermekekkel megáldotta.

Halmágyi vendégszerető háza a vidéki nemesség előtt ismertté tette a benne lakó nemes gyöngyöket, ne csodáljuk, hogy a fiatalok kereste az alkalmat, hogy Halmágyi házában szellemileg szórakozhassék.

Pál és Andor, Horváth István mérnök huszonöt éves fiai, egyszerre pillantották meg a napvilágot, a fának egyforma gyümölcse lévén, tán csak a szülők voltak képesek személy-

azonosságukat megállapítani. Apjuk mesterségében nevelve, nemrég mérnöki tanulmányaikat végezték és mindketten az államnak szolgáltak. Mindkettő jó benyomást gyakorolt az idegenre, mert férfias arcuk, nyílt szemük és megnyerő modoruk rokonszenvet ébresztett.

Andor így szólt egy alkalommal:

Pál, eddigelé közösen és együtt tettük meg életpályánkat, a semmi által nem zavart egyetértés elválhatlanná fűzte a természetes testvéri vértöleket, fájlalnom, ha életpályánk további folyama zavarólag lépne közbe; minden kor más-más kívánalmakat ébreszt az emberben, mi is odáig jutottunk, hogy elért korunk a házasi életre int.

Pál ez őszinte beszédeért őszinte szavait leste Andornak, hisz életükben egymás előtt titok nem létezett.

Andor nyíltszívűséggel tekintett Pálra, egész lényé csüngött rajta, hisz Pál felőrával idősebb, nem elég idő-e arra, hogy a szellemi tulsúly ebben mutatkozzék.

— Igazad van, jegyzi meg Andor, az önérték ébreszti az önállóság és függetlenség után való vágyat és ha ezt elértük, keressünk oldalunk mellé egy lényt, ki a. élet harcára felfegyverez, otthon pedig egy menyországot varázsol. Am odáig édes Palim megegyeztünk, de hogyan alakulna a testvéri viszonyunk jövője? Andor e kérdésével Pál szívére talált, gondolkodóba ejté pár percre, aztán emigy szól:

— Csak a halál szakíthatja el együtt-létünket, van egy gondolatom, hogy a házasiágunk is egyforma legyen, nőül vesszük az ikertestvéreket.

Andor e különös gondolatra felkacagott, de annak eredetisége olyannyira tetszett, hogy megfogadták, hacsak így nem, különben nem házasiadnak.

Vilma és Ilma szobájukban himeznek. Ama jó kedv, mely ajkukon az örök mosolyt kifejezi és mit a természet pici szájuknak adományozott, mintha most eltűnt volna, szótlanul és komolyan ülnek egymásnak szemközt, míg Vilma a csendet megszakítva, emigy szól:

— Ilmus! soha ez életben nem volt szükség arra, hogy egymást kölcsönös testvéri szeretetünkről biztosítsuk, hisz minden vágyunk, gondolkodásunk és cselekményeink az ikerszívűből fakadnak és reményem, így lesz ez a jövőben is, bármily áldozatot kívánna tőlünk a sors.

Vilma szemében köny pereg, az első harmat rózsás arcán. Ilma könnytelen jegyzi meg:

— Vilmám nem értelek, hisz testvéri szeretetünk égi fáklyája ama örök mécs, mely soha elaludni nem fog. Már a kétely is bűn lenne, folytatá Vilma és azért bizalommal fordulok hozzád nyugtalanító sejtelmekkel. Oly korba léptünk édes Ilmám, melyben a világ úgy szólván a szülőket kényszeríti, hogy gyere-

gyűlésileg meg nem szavazott adók tényleges behajtására s ujoncok állítására vonatkozik: s azért mégis szénafogyasztó baromnak kvalifikálják azt, aki ezekre az alaptörvényekre támaszkodva a törvénytelen állapot bekövetkezése esetére a meg nem szavazott adó befizetését megtagadja.

Pedig hát volt idő, még pedig nem is olyan nagyon régen, a hatvanas években, mikor az egész magyar nemzet beállt olyan baromnak, amely a meg nem szavazott adó befizetését egyértelműleg megtagadta s bizony ennek a baromi elhatározásnak nagy része volt abban, hogy a kormányzati eszközöket katonai karhatalommal összeharácsolni kényszerült hatalomnak végre is az engedékenység terére kellett lépnie s megkötnie a kiegyezést.

Most azonban bolondnak deklarálják, aki a törvényhez tartja magát, vagy — mintha csak magukról itélnének — azzal gyanúsítják, hogy ezt csak rút önzésből, állampolgári kötelezettségének, az adófizetés alól való kibuvás célzatával teszi. Pedig jól tudja azt mindenki, aki a törvény nélküli adófizetést megtagadja, hogy azért annak megfizetésére is rá fog kerülni a sor, a mikor a törvényhozás megadja rá a kormánynak a jogot, de az már nem a mostani törvénytípró kormány lesz, a melytől az adót megtagadni minden törvénytisztelő honpolgárnak nemcsak joga, de egyenesen kötelessége, mert a törvény nem azért állította föl ezt a jogot alkotmánybiztosítékul, hogy azt egy gyáva és meghunyászkodó nemzedék a törvénytelenesség előtt való önkényes meghajlással kiforgassa abból az erejéből, amely abban áll, hogy a törvényen kívül való kormányzást lehetetlenné tegye bármely kormánynak is.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

kükön tulajdonnak, ezt érzik az édes jó szülők. Nemes ebbeli igyekvésüket abban látom, hogy nagy vacsorára készülnek, melyre a vidék nemessége meg lesz hívva. Vigyázzunk, ne adasuk el sziveinket.

A szoros ölekezés és percekig tartó csók jelezte a tántoríthatlan véd és dacsövetséget.

Fényes kivilágítás, diszes vacsora mellett mulatoznak Halmágyiék nál; a vidéki nemesség színe, virága tölti el a termeket, a különböző ősi címerek közé azonban, mint a rózsák között a szelid, ártatlan ibolya, úgy vegyült a társaságba Pál és Andor polgári származású szülei.

Halmágyiné, a nemességre büszke asszony, benső meglepedettséggel tekintett leányára, ha a nemes fiúk körülvették őket, de homloka ráncba szedődött, ha Pál és Andor mulattatta Vilma és Ilma.

A természet furcsa játékot űz néha teremtményeivel, mi a nemes, büszke asszonynak visszatetsző, az tetszik az utódnak, a rokon és ellenszenvnek ez örökös harca a világrendszer fenntartója és fejlesztője, mert romokba dönti a századok poshadó előitéleteit.

Pál és Andor szellemi túlereje győzött Vilma és Ilma szívében, hisz ez rokonszenvet, hajlamot keres és talál menten és függetlenül a szülők parancsától.

A termek megürültek, a fényes lámpák világa elaludt, csak Halmágyiné nem birt aludni. Mily merészség, hogy a polgári ifjak tolokodnak leányaihoz, de miért is hívta őket a va-

Jagics beszámolója Mohácson.

— Saját tudósítónktól. —

Jagics József a mohácsi választó kerület országgyűlési képviselője folyó évi december hó 26 án délutáni 3 órakor a püspöki kastély udvarán Mohácson horvát nyelven tartotta meg beszámoló beszédét, melyet mintegy 600 sokac és szerb ajku városi polgár hallgatott.

Jagics öt negyed óráig tartott beszédében visszapillantást vetett az országgyűlési képviselőház 2 évi működésére. Kérlelhetlen élel és kritikával ostromozta a jelenlegi kormányrendszert, s ennek azt a politikáját, mely alkotmányunkat és az ország közgazdaságát a beláthatlan örvény szélére vitte.

Élénk színekkel ecsetelte azt a gyalázatos hatalmi erőszakosságot és lélekvásárlást, melyet a kormány közegei s magát szabadelvűnek nevező pártja a két év előtti választások alkalmával az ország összes választó kerületeiben üzött.

Rámutatott a nemzeti akaratra a parlament összeállításában történt meghamisítására, s azokra a következményekre, melyeknek törvényhozásunk legutóbbi hetekben vált színhelyévé.

Foglalkozott végül az Ausztriával való kiegyezési kérdésekkel, s a január hó 1-én menthetlenül bekövetkező törvényen kívüli állapotokkal, melyekért az országgyűlés többségére háritotta a felelősséget.

Az egybegyűlt választók lelkes éljenzésekben fejezték ki képviselőjük irányában táplált köszönetüket és bizalmukat, majd Kersics Lukács állott az emelvényre indítványozván, hogy a földmivesek egybegyűlt népgyűlése üdvözlő táviratot menesszen az országgyűlési nemzeti pártnak, ama önzetlen tevékenységeért, melyet hazánk alkotmánya érdekében való küzdelmében kifejtett.

A távirat aláírásával a népgyűlés Kersics Lukács, László Illés és Czernics Mátyás választó polgárokat bízta meg.

Az üdvözlő távirat szövege a következő: Nagyságos Horánszky Nándor országgyűlési képviselő urnak, az országgyűlési nemzetipárt elnökének Budapesten.

A mohácsi földmivesek ma tartott népgyűlésük alkalmából szívből üdvözlük Apponyi Albert gróf és Horánszky Nándor vezéreket, úgy az egész Nemzeti pártot ama önfelá-

csorához, e gondolatmenet eloszlatta minden álmát.

A nő gyors a terve kivitelében, főleg, ha az indulat erre hajtja, keressük e tulajdonát sánquinikus természetében.

— Hallod Sándor, így szól másnap reggel Halmágyiné férjéhez, e proletár fiukat házhoz többé ne hív, szégyenpírral kellett néznom, hogy vonulnak félre Karády, Széplaki, Monori ősi nagy család ifjai e két tolokodó nyarspolgár előtt.

— Ugyan édes feleségem, szól a férj, ledől az előítéletek korszaka, a democratia az egyén belértékét érvényesíti és ha a kor hangját jól halljuk és megértjük, nem történik baj az emberiségben.

Halmágyiné haragját alig tudta fékezni. — Tehát korcs-nemzedéket akarsz a Halmágyiék nemes címerére hozni?

— E kifejezést édes jó feleségem — mondá a férj — a jelen kor ily értelemben már nem érti, a szellemi hátramaradottság, a munkakerülés és a nevelés hiánya jellege a korcsnak, mely úgy szégyenöltja lehet a nemes, mint a nem nemes embernek.

Halmágyiné látván, hogy férje elvei előtt szavának el kell némulni, magához hívatta leányait.

Vilma és Ilma egy közelgő vihar kitörésétől való félelem érzetével léptek az anyjuk elé, de látván édesapjukat, féltékenységük hamar megszűnt.

— Hivattál édes anyám, szól az egy

dozó hazafias működésükért, melyet az ország alkotmánya védelmében kifejtettek. A nép hájlája és osztatlan bizalma nyújtson erőt és kitartást a további küzdelemhez. A népgyűlés megbízásából: Kersics Lukács, László Illés és Czernics Mátyás választó polgárok.

Hirek.

Pécs, 1898. dec. 28.

Szárnyakon a városon át.

(Karácsony után!)

Eloították már a karácsonyfák gyertyáskáit, megszűnt a fény, az ünneplés s a város visszatért régi, egyhangu, hétköznapiasságába. Megszűnt az utcák nagy forgalma, vége az ünnepélyes harangzugásnak, mely két napig oly magasatosan zugó szavával imára hívta a hívőket.

De nem sokáig tart, újra ünnepelünk, elérkezik Szylveszter, az év utolsó napja, midőn a kicsi kíváncsi leánykák ólmot öntenek, s akár a karácsonyfák örömeinek tapsikoló babák, oly örömmel sikoltoznak, ha az öntött ólom — délceg huszárformába ömlik el!

Ártatlan, bohó szivecskéikkel, elhiszik ezt a kedves babonát, s aztán abrándokkal teli fejecskéiket lehajtják szüzi ágyuk hóféhér duzzadó párnáira, s másnap reggel már az *ujévben* ébrednek fel, melyben — ki tudja — tán valósul a Szylveszter éjji ólomöntés jövendölése, tán eljön az a selymes bajuszu, fényes atilláju úr, kinek a mi hamvas piros orcacsakájú leányaink, oly elragadó naivitással mondják: — Beszéljen a mamával!

(A tanácsnok ur feje.)

A közelmúlt napokban történt a toronyalji tüzoltó őrnyán, hogy a színházi kellékes valami medvefejet keresett derék tüzoltóinkon, melyet állítólag egy álarcos bál alkalmából kértek kölcsön.

A tüzoltók mit sem tudtak a fejről, s vitába kerültek a kellékessel. Végre kisütötték, hogy úgy halványan emlékeznek valami medve fejre, mit aztán a vita hevében ekként magyarázott meg egy tüzoltó a kellékesnek.

— Van nálunk egy medve fej. Az a tanácsnok uré!

(A korcsolya pálya nyitva!)

Ezt hirdeti a pécsi korcsolyázó egyesület hivatalos táblája a Király-utca sarkán, mely

órával idősebb Vilma, miért? Mint hű gyermekeid siettünk parancsodra.

— Azt majd a közeli jövő mutatja, feleli az anya igerülten, legalább a tegnap esti magaviseletetek nem épen tesz tanúságot erről, ismeritek elveimet, mire való volt ama kitüntetés, melyben a polgári származású Horváth Pált és Andort részesítettétek?

A pillanat szüli gyakran a nagykorúságot; a bimbó egyszerre nyílik.

Vilma most érezte magát nagykorúnak, midőn édes anyjának emigy felel:

— Önhibákon kívül nevelkedtünk oly irányban, hogy a szellem nagyságát, a szív nemességét keressük minden egyénben egyformán, ez elvet követjük és fogjuk követni, ha szívünk próbára lesz téve.

Ilma reszketett e felelet hallattára, de apjuk bátorító tekintete megerősíté őket, holott édes anyjuk cselhez fordulva emigy szól:

— Tán már szívetek is a polgárgyerekeké, a szerep is tán már szét van osztva, Vilma Pálnak, Ilma Andornak vallotta szerelmét, no akkor leteszem rólatok kezemet, boldoguljatok édes anyátok nélkül. Halmágyihoz fordulva emigy szól:

— Leányaid polgári fejkötő után sóvárogna, megtagadva születésüket, rangjukat, önállóan rendelkeznek szívükkel.

— Anyám, kiált könnytelten Vilma, hogyan vádolhat bennünket szívtelenséggel, nem voltunk eddig is hű gyermekei?

Miért, hogy az apa jobban csüng a

szerény mivoltában nem látszik valami óriási dolognak s mégis mennyi szivecskét dobant meg az az egyszerű fatábla!

S bár még nincs — közbiztonsági szempontból — hivatalosan megnyitva a pálya, máris számos vendége akad a sima jégnek, melyen végig siklanak városunk bájos, sportkedvelő hölgyei.

Vidám kacaj, hangos beszéd teszi zajossá a siklósi országoti jégpályát, egész a késő délutáni órákig, melyeknek beálltával felszállnak a fényes Halifax-ok a parányi kacsókban, s rózsás, kipirult arcú leánykák, gerle kacajukkal betöltve a léget, szaporán sietnek haza a meleg kandalló mellé, hol el-el ábrándoznak egy délután történetén.

Mert ezeknek a korcsolya délutánoknak vannak apró, édes történetkéi, melyek a leánykák — naplóiban látnak napvilágot!

(Holdfogyatkozás.)

A tegnapi nap, illetve est említésre méltóbb eseményei közé tartozik a nálunk is látható volt holdfogyatkozás, melynek lefolyásáról kiküldött saját külön tudósítónk az alábbiakban számol be:

»A hold, mely az esti órákban még teljes fényében ragyogott a csillagos égen, éjjel 11 óra 20 perckor elkezdte a meteorológusok által megjövendőlt programmszerű fogyást s kínos pontossággal 11 óra 30 perckor már annyira elfogyott, hogy a benne hegedülő szent Dávid kicsinyelvén a helyet, városunkat szerencsétlenné meg becses látogatásával, hol Farkas Sándor helybeli nótafát látogatta meg és többek között az »Özvegy vagyok, özvegy«... közismeretű dalt játszta el, holdbeli bámulatos praecizitással. Továbbá a fogyatkozás áldozatai lettek még — hír szerint — tisztelettel alulírott földbirtokai, a pécsi tifusz-járvány megszüntetése, a rendőrség szaporítása, a vizmizériák rendezése s még egypár helyi közügy, mely eddig mind a holdban volt.

Tudósítónk jelentése szerint a holdfogyatkozás éjjeli fél két óraker véget ért s reggeli hat óraker már ismét teljes fényében ragyogott a hold a csillagos égen.

Ama szerény kérdésünkre, hogy derék tudósítónk honnan szemlélte a holdfogyatkozást, reggeli hat óraker, saját külön kiküldöttünk discretióra intett bennünket s kiküldetésére előlegezett két forintból nagy bánat hatvan krajcárt mutatott fel, mint maradék tőkét.

leány, az anya a fiugyermeken? Halmágyi szive fájt, amikor gyermekeit könyekben látta, mindkét kezével őket támogatva, nevének szól:

— Nemcsak, hogy eltíltanám, de határozottan megengedem, hogy ezentúl e két derék fiatal ember bármikor házamhoz ellátogathat és most vége legyen a perpatvarnak, fel a reggelire.

Halmágyi szigorú parancsszavának senki sem mert ellentmondani, a béke ismét helyreállt, de egy nemes asszony született gögje meg lett sértve.

Az anyai sejtelem csálhatatlan.

Pál meghódította Vilma, Andor Ilma szivét.

Ezentul is látogatói voltak a háznak, a szerelem csillaga vezérelte őket először ide, mért ne tündököljön tovább is boldogságuk egén.

Az anya éles szemeivel kileste leányainak kihez való vonzalmát, hideg előzékenységgel fogadta Pált és Andort, mit ezek aristocraticus viselkedésnek tartva, annál természetesebbnek találtak, mert Halmágyi annál nyájasabban bánt velük.

A sziv türelmetlen, gyorsan halad végcélja felé, Pál és Andor elérkezettnek tartották az időt, hogy apjuk által szive választottját megkéressék.

— No lám, mondá Halmágyi nevéhez, Isten akarata szerint jutott Pál és Andor házukba, hogy bölcs gondviselése szerint gyermekeink jövője e két derék ifjuval biztosítva

Városunk közügyei iránt érdeklődő polgártársaink megnyugtatására azonban kijelentjük, hogy a fentebb irt közügyek a holdfogyatkozás megszűntével szent Dáviddal egyetemben vissza kerültek a — holdba.

Gecsi Gerő.

Napirend 1898. december hó 29-én

Naptár: csütörtök, dec. 29. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Dávid. — Görög-kel.: (dec. 17). Dániel. — Zsidó: Tebeth 16. — Nap két 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 59 perckor. — Hold két 5 óra 35 perckor délután; nyugszik 8 óra 20 perckor reggel. A Hold van a földtávolban este 7 óraker.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borus, hőemelkedés, jelentékeny csapadék nélkül, várható.

Az ügyvédi kamara tisztújító közgyűlése délután 3 óraker.

Színház: »Himfy dalai«, Bercik Árpád vigjátéka. Itt először.

— (Személyi hír.) Dr. Fejérváry

Imre báró főispán a ma reggel 8 órai gyorsvonattal Budapestre utazott, édesatyja, báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter meglátogatására, ki közbejött akadályok miatt nem jöhetett le Pécsre a karácsonyi ünnepek alkalmával, mint ez az ünnepek előtt tervbe volt véve.

— (A kórház új szabályrendelete.) A belügyminiszteriumtól leérkezett a jóváhagyási záradékkal ellátva a városi közkórház új szabályrendelete, mely eszerint január elsején életbe fog lépni. Az új szabályrendelet értelmében a kórházi pénztár és a könyvtár kivételével a kórháztól és át lesz helyezve a városi pénztárhoz, illetve számvevőséghez s a tisztviselőket is ennek megfelelően osztják szét. A kórházi pénztárt folyó hó 31-én adják át a városi pénztárnak.

— (Az új városháza tervei.) Az új városháza tervei ugyancsak sok munkát adnak a tervek megvitatására kiküldött bizottságnak. Alig mulik el hét, hogy a bizottság ne tanácskozzék, a mely tanácskozásokon rendszerint azt határozzák, hogy majd a legközelebbi tanácskozáson fognak határozni. A gya-

kori tanácskozásoknak talán már végét veti a mai ülés, mely délután 3 óraker volt a polgármester hivatalos helyiségében s melyen befejezték a tervezési munkálatok tárgyalását s erről legközelebb az építési nagybizottságnak tesznek jelentést.

— (A kórházi bizottság) ma délután 3 óraker Herbert János gazdasági tanácsos hivatalos helyiségében ülést tartott. A bizottság a városi közkórház villamtelepére vonatkozó szakértői terveket és a gazdasági tanácsos idevágó elaborátumát hasonlította össze, illetve hallgatta meg a szakértőknek az elaborátumra vonatkozó véleményét. A tanácskozás eredményét összegezve majd a kórházi nagybizottság legközelebbi ülése elé terjesztik, hogy az határozzon felette.

— (A Pécsi Bicykle Club estélyei.)

A pécsi Bicykle-Club a Pannonia kávéház külön termében rendezi estélyeit e télen a következő napokon és a következő műsorral: 1898. december 28-án este fél 9 óraker.

1. Vándorlások az alpesek között. (I.) Irta és fölolvassa Kiss József főreáliskolai tanár ur. 2. Kiegészítés. Irta és fölolvassa dr. Bokor Emil ur. 1899. január 6-án este fél 9 óraker.

1. Vándorlások az alpesek között. (II.) Irta és fölolvassa Kiss József főreáliskolai tanár ur. 2. G. moll rapszodia dr. Vörös Nándortól. Zongorán előadja dr. Vörös Nándor. 1899. január 13-án este fél 9 óraker.

1. Vándorlások az alpesek között. (III.) Irta és fölolvassa Kiss József főreáliskolai tanár ur. 2. Mendelsohn nyitány a »Hebridák«-ból. Előadják: dr. Bokor Emil, Girardi József, Hoff Richard, Kiss József, Maletér László, Mihajlovits Emil, Mitzki Kálmán, Müller Róbert, Niedermayer János, Oszwald Ferenc, Ruh Ernő, dr. Szabó István, dr. Wallerstein Bódog urak. 1899. január 27-én este fél 9 óraker. 1. Utazás a Rajnán. Irta és fölolvassa dr. Ágh Timót főgimnáziumi tanár ur. 2. Schumann: Zongora Quintett. Előadják: Girardi József, Hoff Richard, Nieder-

Együtt és egyedül vannak a jegyesek. Minden páron a boldogság örömsugara ragyog és mégis, mintha egy borus felhő eltakarná a sugár fényét.

— Kifürkészhetlenek a gondviselés utjai, szól Pál arájához Ilmához, — midőn e kedves házba először beléptünk, tisztába voltunk azzal, hogy itt leljük boldogságunk édenét, hogy kiki e boldogságból a maga részét szive és a szülői akarat szerint kiveszi, nemde Ilma kívánatunk teljesült.

— Részben vág közbe Vilma, mert a testvéri szeretet és a szülők iránti feltétlen engedelem szivbeli áldozatot kíván.

— De ez oly áldozat jegyzi meg Andor, mit szivesen megteszünk, csak találjuk meg érte az örök kielégítő kárpótlást. E szavak kiejtésénél Andor szeretetteljesen Vilmára nézett, ki e gyengéd szemrehányást értvén reményteljes szavakkal biztatá jegyesét. A két pár még egy fél óráig együtt volt, halkán suttognak, a vőlegényeket távoztukkal az arák biztatják, türelem kitartás, a győzelem el nem maradhat.

Nagyban készülnek Halmágyiéknál a lakodalomra, fényes uri fogatok diszelve nemes cimereikkel robognak a kastélyba ellentétbe amaz egyszerű hintóval, melyből a polgári származású Pál és Andor szüleivel kiszáll.

Pál az eljegyzés szerint Ilmához, Andor Vilmához siet, mindegyiknek suttogva az ara, vigyázat, bátorság.

Szól az orgona, oltár elé lépnek a jegyes párok, velük a szülők is. A párok elé lépve

mayer János, Oswald Ferenc és dr. Wallerstein Bódog urak. 1899. február 10-én este fél 9 órakor. 1. Ki a gonddal. Férfikar Riegertől, éneklük a Pécsi Dalárda tagjai. 2. Felolvasás. Tartja Haksch Lajos ur. 3. Népdalok. Horváth Ákostól, éneklük a Pécsi Dalárda tagjai. 1899. február 24-én este fél 9 órakor. 1. Spanyol és Portugal emlékek. Irta és felolvassa Lenkei Lajos ur. 2. Komikus jelenetek. Előadja Andorffy Péter ur, a pécsi nemzeti színház tagja. 3. Tombola. A négy első esti felolvasást vetített képek bemutatása kíséri.

— **(Munkakiállítás.)** A pécsi katolikus legényegylet ifjúságának munkakiállítása, mely f. hó 25-én lett megnyitva s jövő évi január hó 2-áig tart, naponként elég szép látogatottságnak örvend. A kiállítás a katolikus legényegylet helyiségének nagytermében van, hol a honi, s különösen a pécsi ipar számos érdekes terméke van kiállítva, melyek mindegyike érdemes a megtekintésre.

— **(Temetés.)** Óriási részvét mellett temették el ma délután fél három órakor, a tifusz járvány első ifju áldozatát *mező-örsi Cziráky Jenőt*, a cs. és kir. 44-ik gyalogezred volt hadnagyát, a cs. és kir. csapatkórházból. A díszes gyászmenetet a cs. és kir. gyalogezred egy szakasza nyitotta meg, melyet az ezred zenekara követett. A zenekar után a kék-fehér díszű négy lovas halottas kocsit ment, mely telve volt koszorúval. A halottas kocsit a gyászoló család s a résztvevők nagy tömege követte, melynek soraiban társadalmunk számos előkelő tagja s a helyőrség, valamint a honvéd és honvédhuszárság több magasrangú tisztje is látható volt. A menetet egy a 44-ik gyalogezred önkénteseiből álló szakasz zárta be.

— **(Emlékérem a raboknak.)** A jubileumi emlékérmeket, a király rendeletére, tudvalevőleg minden kiszolgált katona megkapja. Már most kérdés merült fel, hogy a katonarabokat is megilleti-e az érem, a kik szolgálati idejüket már leszolgálták, vagy a

a pap az esketést szép beszéd kíséretében teljesíti Pál kezét Vilmába, Andorét Ilmába e szavakkal teszi, mit Isten köt ember nem oldhat.

De ime Halmágyiné egész lénye reszket. Való-e avagy csalódnak szemei, hisz a szerepek fel lettek cserélve, nem az eljegyzés szerint történt az esketés, mert Pál nem Ilmát, Andor nem Vilmát viszi haza feleségül. Boszutól lihegve sug a papnak, rögtön hozzám. A pap nem sejtve az anya gondolatmenetét először a szülőket aztán a házaspárokat melegen üdvözölte.

A vendégek a személycserét nem vették észre, hisz úgy hasonlítottak egymáshoz, hogy senkinek sem tűnt fel, hogy Pál Vilmával, Andor Ilmával köt házasságot.

A pap soká nem váratott magára és amaz ürügy alatt, hogy Halmágyiné átöltözködik, a család a pappal visszavonult.

— Főtisztelendő uram egész életre kiható tévedést követett el e házaspárak összedadásánál, mert nem az eljegyzés szerint eskettette őket, mond szigorú hangon az anya.

— Nagysága szól a pap, tévedést nem követhettem el. Midőn az esketés előtt a vőlegények nálam jelentkeztek, bámultam egyformaságuk felett magam is attól tartván, hogy az esketésnél elcserélhetném kérdezősködtem vajjon nincsen e nekik megkülönböztető jelük. Erre Andor ur azt felelé testileg lelkileg nincsen, de ime sziveskedjék az esketésnél gallérainkat figyelembe venni, nekem félig lehajló, Pál bátyámnak egyenesen álló

szolgálat utolsó esztendejében vannak. Felsőbb helyről történt intézkedésre az emlékérmeket a katonarabok is megkapják, viselniök azonban csak akkor szabad, ha büntetésüket kitöltötték.

— **(A tifusz)** még egyre terjed s szedi a szigetkülváros lakosaiból a maga áldozatait, bár már nem oly tömegesen, mint a járvány kezdetén. Mint tifuszbeteg a kórházba szállítottak f. hó 23-án:

Kamm János,
Sipos József,
Lamperek Katalin,

f. hó 24-én:

Kósa Julcsa,
Jäger Mari,
Mátyás szül. Varga Anna.

A tifuszbeteg száma a közkórházban e szerint huszonkilenc. Három nap óta nem szállítottak tifuszbeteg a közkórházba. Az eddig megbetegedettek állapotában nem állott be lényeges változás.

— **(Ünnepi hangulat.)** Nem arról az ünnepi hangulatról van itt szó, melyet az elmúlt karácsonyi napok a családok körében keltek, hanem oly emberekről, kiknek mindaz, mi az ünneplés fogalma alá esik, a korcsma szóban összpontosul. Ezek számára nem létezik magasabb érzés, nem ismerik a hitet, az ájtatosságot, hanem amint rájuk virrad az első pirosbetűs nap, beveszik magukat a csapszékbe, s ki sem jönnek onnan mindaddig, míg meg nem szerezték maguknak a saját fogalmuk szerinti ünnepi hangulatot. Ilyen négy emberrel volt dolga a rendőrségnek az elmúlt ünnepek alatt. Orbán István szigeti országúti fuvaros az egyik, kit karácsony másnapján a rendőrség oly botrányos állapotban talált a kövezeten fekvő, hogy be kellett a kórházba zubany alá szállítani. Méltó társa neki Fein János, ki tegnapelőtt azzal botránkozta meg fényes nappal a Ferenciek-utcáján a templomba járókat, hogy alaposan berugott állapotban dülöngélve az utcán ordította a trá-

gallerja lesz ép úgy mint most, az én arámmal, Andor kék nyakszalaggal Pálé piros alig észrevehető nyakszalaggal lesz díszítve. Ime nagysága vessen tekintetét a házaspárokra és meggyőződik arról, hogy én nem tévedtem. A házasság érvényes, mert közakarattal történt akkor, midőn áldással nagykoruakká lettek.

— De részünkről szives tévedés szól a bátor Vilma midőn nem szívünk sugalata szerint eljegyeztettél bennünket édes anyám rögtön a véghezvitt tervet kieszeltem, beleavattam édes apámat és Ilmát, a vőlegényeket, tudva hogy házunkhoz és hozzánk vonzódnak a titok leleplezéseig nem fognak elidegenkedni és csak midőn egy izben együtt voltunk árultam el tervemet, mely hála az égnek sikerült.

Édes jó anyám bocsáss meg szerető gyermekeidnek hisz mi lehet szebb megoldása a szülői feladatnak e földön, minthogy gyermekei boldogságát lássa és az az öntudat, hogy e boldogságot én mint anya építtem gyermekeim jövőjének, áldj meg bennünket te is. A házaspárak letérdelnek az anya előtt.

Az előítéletnek utolsó harca volt ez a jelenet az anyai szívvel, legyőzte az anya a nemességet meghatva e jelenettől kiterjeszté Laura a házaspárokra áldó kezét mondván.

— Megbocsátok gyermekeimnek, szálljon a jó Istenhez az anyai óhajom, hogy örökké óvja boldogságtokat; belátom azt, hogy ember tervez, Isten végez.

Dr. Molnár Jákó.

gár nótákat. A másik jeles pár Gerber János és Plavits Péter, kik tegnapelőtt éjjel a Király-utcán vonultak végig hangos énekszóval, persze szintén beszeszelt állapotban. A négy derék urat a rendőrség vette pártfogása alá utcai csendháborítás és botrányokozásért s majd rájuk méri a paragrafust.

— **(Eljegyzés.)** Münz Jenő helybeli borkereskedő eljegyezte Blauhorn Berta kisasszonyt, Blauhorn Izidor bornagykereskedő leányát.

— **(Tolvaj az üzletben.)** Karácsony napján Weisz Samu Árpád-utca 39. sz. a. szatócsüzetébe bement egy ember és egy kiló cukrot kért. Weisz Samu gyanútlanul fölkel a pénztár mellől és ki akarta szolgálni vevőjét, mit az idegen arra használt föl, hogy a pénztárfiókot hirtelen kirántva, azzal futásnak eredt. Weisz és néhány járó-kelő üldözőbe vették a furfangos tolvajt, de nem tudták elfogni, mert az eldobta az üres fiókot s a megyei árvaháznál eltűnt a bozótban. Mindamellet nem sokáig élvezhette a tolvajlás gyümölcseit, mert a rendőrség másnap már kinyomozta kiletét és bekísérte a torony alá. A tettes Sulmics János kisgyűd-utca 32. sz. a. cserepes.

— **(Megfulladt gyermek.)** A szülői gondatlanságnak ismét áldozata van. Petes Györgyné kákicsi asszony mielőtt lefeküdt, maga mellé fektette beteges gyermekét. Hogy ne fázzék, betakarta azt dunyhával. El is aludtak mindketten nemsokára. Éjfél tájban felébredt az asszony és ijedten látta, hogy nem mozdul a gyermeke. Merev volt és mozdulatlan. Az asszony felköltötte a férjét, a ki orvos után futott. Az orvos azonban már nem segíthetett a gyermekben. A halál okául fulladást állapítottak meg. A gyermek valószínűleg akkor fulladt meg, a mikor az asszony mély álomba merült, s a dunyhát a fejére huzta. Elzárta a levegőt a gyermek elől. Az asszony ellen gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt megindították az eljárást.

— **(Betörések.)** Püspöklakon Bayer Ádám és Schenk József ottani lakosok házában betörők jártak. Azonban mindkét helyen csak az udvarban álló ólat merték és birták feltörni s az első károستól három birkát, a másodiktól pedig több aprójószágot vittek el. Hasonló betörés történt Engelt Mártonnál Pécsváradon is, a honnan szintén egy csapat aprójószágot emeltek el az eddig ismeretlen betörők, a kiket most erélyesen nyomoznak.

— **(Tolvajok a padlásán.)** Törő József császtai lakosnak a háza padlásán egyik közelmúlt éjjel tolvajok jártak. Több zsák lisztet emeltek le a padlásról és szerencsésen odább is álltak vele, mielőtt valaki észrevette volna a lopást. Hasonló módon emeltek el Sellyén Sonnenfeld Sámuelről nyolc zsák búzát a padlásról; de itt már nem kedvezett a tetteseknek a szerencse, mert csakhamar elfogták őket. Heten vannak, mint a gonoszok s most várják büntetésüket a bíróságtól.

— **(Tavasza télben.)** Nápolyban, valamint egész Olaszországban hetek óta gyönyörű idő jár. Egész nap kellemes tavaszi meleg van, napon járva pedig a hőség szinte tűrhetetlen. Naplementével azonban a hőmérő hirtelen esik és az éj folyamán a hideg egyre növekszik, egész reggelig, amikor a nap me-

gint előbujik. A hirtelen hőmérsék-változás Nápolyban három ember életébe került. Két lazzaroni, kik a korzóról levezető lépcsőn től-tötték az éjet, reggelre megfagyott. Épen így járt egy kocsis, ki este sokat öntött föl a garatra és a bakon ülve elaludt.

— (**Athleta-bál.**) A pécsi »Athletikai Club« jövő évi február 4-én tartja a nemzeti kaszinóban táncmulatságát. Belépő díj: személyjegy 3 frt, családjegy két személyre 5 frt, három vagy több személyre 7 frt lesz. Jegyek előre válthatók a bál napján délután 2—6 óráig a Club helyiségében (Tornacsarnok) és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem az építendő sport-telep és versenypálya alapja javára fordítatik s felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. A bál este 9 órakor fog kezdődni. A 42 tagu rendezőbizottság elnöke *Vaniss Sándor* főszolgabíró; alelnökei dr. *Bahula József* orvos és dr. *Obetko Dezső* járásbíró; titkár *Notter Jenő*; jegyző ifj. *Eötvös Gusztáv*; pénztáros *Kohárits Károly* és ellenőr *Ratkovics Károly*.

— (**Az állítási szökevények amnesztíája.**) Megirtuk, hogy az uralkodó felszázados császári jubileuma alkalmából azoknak is megkegyelmezett, akik mint sorozásrakötelesek elmulasztották a sorozást és ugynevezett »állítási szökevények«. A honvédelmi miniszter most rendeletet bocsátott ki, amelyben az amnesztia végrehajtását szabályozza. A miniszteri rendelet értelmében a honvédséghez tartozó állítási szökevények, kik tényleges szolgálati kötelezettségüknek már eleget

tettek, de mint állítási szökevények bizonyos meghatározott időt még ténylegesen utánszolgálni tartoznak, azonnal szabadságolandók. Ez az intézkedés azonban nem vonatkozik amaz állítási szökevényekre, kik más büncselekmény miatt is büntetés alatt állnak, vagy büntetőbiróságilag üldöztetnek.

— (**Holdfogyatkozás.**) Érdekes holdfogyatkozást lehetett látni tegnap este. Teljes holdfogyatkozás volt ez, mely egész Európában látható volt. A hold árnyékalépése este 10 óra 53 perckor állt be. A holdnak ebben az órában jelentékeny magassága volt a horizont fölött, mert tegnap a hold már délután 3 óra 47 perckor kelt föl. Éjjel 12 óra 2 perckor kezdődött a teljes elsötétülés. Negyvenöt perc alatt a hold megtette fele utját a föld árnyékában, vagy mint a csillagászok mondják, az elsötétülés tetőpontját érte el. Egy óra 32 perckor kezdődött a hold kilépése az árnyékból s vége 2 óra 41 perckor volt. Ekkor hagyta el a hold délnyugati fele az árnyékot és 3 óra 56 perckor kiszabadult a hold a föld félárnyékából és ismét beözönlé fénye a hajnali álomban szunyadó várost.

— (**Adományok.**) A megyei árvaház karácsonyfájára az alábbiak adakoztak: báró Fejérváry Imre dr. főispán, N. N. kanonok, Biedermann Rezső 10—10 forintot. Öt forintot adományoztak: Trixler Károly, dr. Mendl Lajos, Mándi Samu, Ország Lajos, dr. Jellasich Károly, J. Engel Gyula, Driesz Lajos, dr. Johann Béla, Mándi Béla, K. M. — Benkő Gyula, Döbrössy Alajos 3—3 forintot. — Ko-

szits Kamill, Schuth Vilmos, dr. Stein Lajos, Lieber Györgyné, Petrovics Mari, Zsiga Lászlóné, Miskrics Imre 2—2 forintot adományoztak. — Egy-egy forintot adtak: Igalics Rádó, Nagy Jenő, Jeszenszky Lajos, dr. Koszits Ákos, Stajevics János, N. N., Kohn Adolf, Kiss Emil dr., Keller Istvánné, Farkas Miklós, Germann Ilona, özv. Mérey Ignácné, Ganzer Anna, Gózon Istvánné, Komáromy Károlyné. Továbbá: Auerhamerné 50 kr., Németh Sarolta 30 kr., Eötvös Ilona 50 kr., Novák Mihály 70 kr., N. N. 20 kr., N. N. 12 kr., özv. Jilly Ignácné 25 kr. Természetben adakoztak: Zsiga Lászlóné (sütemények), Knapp Józsefné (1 zsák dió), Szily Tamásné (1 doboz cukorka, 1 kosár alma), Bergmann Ignác (kis hordó bort, almát és narancsot), Berec Károly (narancsot, fűgét), Kemény Mór (10 p. kötött meleg keztyüt). Továbbá külön íven adakoztak: Bózsa József 2 frt. Angszter Józsefné 1 frt. Polgár Jenőné 1 koronát.

— (**Fényes esküvő.**) Tegnap tartotta esküvőjét *Hauser Rezső* kapitány, a nagyváradi honvéhadapródiskola tanára *Mülherr Erzsike* kisasszonnyal, özvegy *Mülherr Alajosné* leányával. Esküvő után a násznép kedélyes lakomát ült.

— (**Iparhatósági megbizottak választása.**) *Vaszary Gyula* főkapitány az iparhatósági megbizottak választását folyó hó 31-ére tűzte ki. A választás a jelzett napon délelőtt 8 órától délután 3 óráig tart s a szavazatok a rendőrkapitányi helyiségben adandók le. Választható minden oly önálló iparos,

ki a mult évi III-ad osztályu kereseti adóját — legalább 20 frtot — megfizette.

— (**A pécsi vasuti műhely munkásai**) Hankó Gyuláné védnöksége alatt 1899. évi február hó 4-én a Vigadó nagytermében zártkörű táncvigalmat rendeznek. Az estély kezdete 8 órakor. Belépti díj személyenkint nyolcvan krajcár. A tiszta jövedelem a létesítendő »M. Á. V.« pécsi műhelyének olvasóköre javára fordittatik.

— (**Farsangi estély.**) A Pécsi Műkedvelő-Egyesület jövő évi január hó 8-án a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben műkedvelői előadással egybekötött Farsangi Estélyt rendez. Helyárak: I—III. sor 50 kr., IV—VIII. sor 40 kr., a többi sorok 30 kr. A zenét Rác Guszti zenekara szolgáltatja. Kezdeté este 7 órakor. Ez alkalommal színrekerül: »A Falu rossza.« Népszinmű énekkel és tánccal, 3 felvonásban. Irta Tóth Ede. — Rendezi B. F. — Ügyelő Mikics K. — Sugó Ódor Gyula. Személyek: Feledi Gáspár bíró Sántha Antal. Boriska leánya Csonka Mariska k. a. Lajos fia Göbel Rezső. Bátki Tercsi fogadott leánya Kovács Mariska k. a. Finum Rózsi Mór Anna k. a. Göndör Sándor szolgálégény Bálint Ferenc. Gonosz Pista bakter Mikics Károly. Gonoszné, Szabó Mariska k. a. Kónya kántor, Puszt Antal, Jóska béres, Sipos Jóska. Csapóné, Halmy Juliska k. a. Tarisznyásné, Szánthó Lujza k. a. Sulyokné, Kovács Sarolta k. a. Adus primás, Kapás János. Cenevén cimbalmos, Szabó György. Cserebogár Jóska szállópásztor, Pálfi Károly. Csendszitos

Hegy Ferenc. Csapó öreggazda Galandauer Viktor. Makkhetes korcsmáros Enge Ádám. Falusi leányok: Szabó Erzsike k. a. Drenovics Katinka k. a. Drenovics Etel k. a. Princ Ilona k. a. A műkedvelői előadást tánc követi.

— (**A város közegészségügyi bizottsága**) ma délután 4 órakor a városháza közgyűlési termében Majorossy Imre polgármester elnöklété alatt ülést tartott. A polgármester bejelentette, hogy a bizottság mult ülésének határozatai szerint minden intézkedés megtéetett, *de a tifusz megbetegedés emelkedett, mert eddig 87 beteg van, kik közül 40 bevitetett a kórházba s a mint a körülményekből következtetni lehet, a betegedések száma január hó 10-ig lesz emelkedőben.* A Tettyétől független források megvizsgálására sürgőnyileg kérnek Budapestről szakavatott egyént, hogy határozott vélemény legyen nyerhető a forrásvizekről. Most már *járványnak minősíthető a tifusz-betegség, bár a Bális környékén történnek még mindig a veszedelmes megbetegedések.* A rókusaljai ciszternák elzárattak már a járvány felléptekor s két közkut állított fel a Tettye vizéből, a baj annál inkább komolyabb jelentőségű, mert a *katonakórházban is 18 beteg katona fekszik tifuszban.* Horváth Géza szólalt fel a polgármesteri és főorvosi jelentések előadása után, a ki éles szavakkal ítélte el a régi vízvezetékek elhanyagolását s előadta azt is, hogy *az óvintézkedéseket nem hajtották pontosan végre s a kinyitott kutból hétfőn reggeltől kedden estig hordták a vizet.* Kérdi a polgármestert, hogy szándékozik-e tenni valamit végrevalahára arra nézve, hogy a közegek megtegyék kötelességüket, mert itt nem vagyonról, nem anyagi kárról, hanem ezer és ezer ember életéről van szó. A polgármester szerint a hatóság mindent megtett, a mit a bizottság elrendelt;

ha valakit bebizonyítható mulasztás terhel, azal szemben a törvények alkalmazhatók. *A legfontosabb az, hogy a lakosság figyelmeztendő a kellő óvintézkedések betartására.* Rauch János főmérnök szerint a kinyitott kutból nem a rókusi viz folyt, hanem a hadapródiskola vízgyűjtőjének túlfolyó csövéből jutott oda a víz. Az egész régi rókusi vízvezetékkel fel kell szedni s a fertőzött viz csak ekkor lesz teljesen a használatól elzárva. Vaszary Gyula az óvintézkedések megtételét kérte a nyitott forrásoknál. Indítványozza, hogy bármily költség árán ki kell e nyitott források helyét sajátítani. A járványos vidéken megfertőzésnek minden ki van téve, de tőle messze eső források is megfertőzhetőek. Különben a rendőrség részéről minden óvintézkedés szigoruan megtéetett; a szakintézkedéseket megbíráltni azonban nincs hivatva. Löwy Lipót gyors segítséget kér a baj megszüntetésére s a rókusi forrás teljes elzárását és a rozoga vezetéknek felszedését. A megbetegedések tömegesek, ezért ki kell mondani a járvány jelleget, de elszigetelten, nem epidemikus mértékben; tehát járványbizottsággá sem kell a bizottságnak átalakulni. A bizottság e szerint is határozott s kimondta, hogy a járványos városrészen minden óvintézkedés a törvény szerint megteendő; a rókusi forrás vezetéke eltávolítandó, a többi külön források pedig állandóan megfigyelés alatt tartandók. Az ülés ezzel este félhat óra után ért véget.

— (**Feltört présház.**) Györkö Ferenc, mánfai lakos, a karácsonyi ünnepek után kimenvén szőlejebe, a présházat ott feltörve és kifosztva találta. Volt vagy másfél száz forint értékű buza a présházban s azt a betörők mind elvitték. A káros feljelentésére megindították a nyomozást a betörők kiletének kipuhatólása végett, de még eddig a betörők az ismeretlenség homályában rejtőzködnek.

ut-
szí-
zony
uzta.
asz-
ber-
rást.
ayer
háza-
elyen
irták
át, a
k el.
Pécs-
sapat
retlen
znak.
Törő
egyik
zsák
ésen
ette
k el
bu-
tt a
r el-
szok
ban,
győ-
me-
tűr-
hír-
gyre
me-

Művészet, irodalom.

○ **Himfy dala!** *Bercik* [Árpádnak a budapesti Nemzeti Színházban ez év október 14-én nagy sikert aratott vigjátéka kerül holnap (csütörtökön) bemutatásra színpadunkon. Ez alkalomból a vigjáték meséjét, mely a »Himfy szerelmei« írójának, *Kisfaludy* Sándornak és *Szegedy* Rózának szemlét tárgyalja, — a következőkben közöljük:

Rosty Jolán és Bezerédy Kálmán szeretik egymást. Rosty Antal azonban *Kisfaludy* Sándornak szánja a leányát, a kit a szüretre Bécsből haza várnak. Jolán ezt elpanaszolja *Szegedy* Rózának, kik már *Kisfaludy*val szerették egymást s Róza ezt szomorúan hallja. *Kisfaludy* megjön, de eszéágában sincs a Jolán kezét megkérni. De Róza hidegen fogadja, *Kisfaludy* hirtelen elmegy és az öreg Rosty azt hiszi, hogy *Kisfaludy*t az ő lánya iránti boldogtalan szerelem űzi el a messze idegenbe.

Ez az előjáték meséje. Mikor a volta képeni történet megindul, Jolán és Bezerédy már férj és feleség, noha Rosty uram még mindig zsörtölődik amiatt, hogy nem *Kisfaludy* lett a veje. *Kisfaludy* ezalatt külszövegéből küldözgeti a szerelmes verseket Rózának. Ezek ama dalok, amelyeket utóbb Himfy álnéven kiadott, — ezek Himfy dalai! Róza azonban nem kapja e dalokat kézhez, mert özvegy *Biró* Józsefné sorra elsikkasztja. *Biróné* házához került a szép hajadon, miután árvaságra jutott és szüleitől gazdag örökség maradt rá. A nemzeti asszony azt szeretné, ha *Szalóki Péter*hez, egy korlátolt eszű, de jámbor, jó fiúhoz menne feleségül. Evégből cselhez folyamodik. Elsikkasztja a *Kisfaludy* leveleit, kiszedi belőlük a Rózához írt verseket és átadja *Szalóki Péter*nek, hogy olvassa föl azokat Rózának — úgy, mint a sajátjait. Róza szíve ettől majd megindul: poeta-lelket fog sejtetni *Szalókiban* és a nyakába fog borulni.

Péter nem tudja, hogy ezek a *Kisfaludy* versei. *Biróné* azzal adta át neki, hogy boldogult férje fiókjában találta, tehát a néhai *Jócsi bácsi* versei. A szegény fiú kényelmetlenül érzi magát a plagizátor szerepében, a nemzeti asszony rábeszélésére azonban mindent megtesz.

Ekkor jelennek meg nyomtatásban a »Himfy dalai.« Az egész ország lángba borul tőlük. Szavalják minden nemesi portán, ifjak és leányok és édes zenéjük beveszi magát minden szívbe. A kedélyek valóságos forrongása támad nyomában. Találgatják, ki lehet Himfy és kicsoda Liza, aki e versekben meg van énekelve. Szerelmes leányzók órák hosszat lapozgatnak a könyvben és a főzés történetében meg vagyon írva, hogy százával sülték oda abban az évben a baromfiak a serpenyőkben, mert a fehér cseléd mind »Himfy dalai«-t szavalta. A férj, aki ráírvált hitvestársára, hogy forgolódják kissé a baromfi körül, ezt a választ kapta:

— Mit nékem baromfi! Himfy kell nekem . . .

Az általános lázban és találgatásban Rosty uram szentül meg van róla győződve, hogy Himfy nem lehet más, csak *Kisfaludy*, Liza pedig az ő leánya Jolán. És tulboldog, hogy leánya belekerül az irodalomtörténetbe. Fölleszen jegyezve, hogy a Himfy dalait Rosty Jolánhoz írták és az utódok kutatni fogják, ki volt Jolán és kicsoda az atyja? . . .

— Föladnak majd engem leckélül a gyerekeknek! kiáltja büszkén Rosty és keblére öleli leányát.

A derék menyecske azonban nem vágyik arra a dicsőségre, hogy neve fönmaradjon a történelemben és kézzel-lábbal kapálódzik a halhatatlanság ellen. Neki a legszebb rim és a legszebb ritmus az a csók és az az ölelés, amelylyel férje magához szoritja. Jó ura, *Bezerédy Kálmán* sem ég a vágytól, hogy neje egy híres poeta eszményképe legyen.

— Énekelje meg a poeta az erdőket, a virágok illatát, a felhők járását, amit akar,

nem bánom, de azt, aki a feleségemet megénekli, — azt én megverem . . .

Ez az ő becsületes hitvallása.

Persze, hogy kiderül a való. Hogy Liza senki más, mint *Szegedy Róza*. Himfy pedig távolról sem *Szalóki Péter*, hanem *Kisfaludy*. A derék *Péter* boldog, hogy lerázhathja fejéről az irodalmi babért, amely néki oly kényelmetlen. Belátja, hogy Róza kissé magas hozzá, hogy jobban illik melléje feleségül *Bay Annuska*, egy sokkal igénytelenebb, de azért igen csinos libácska, akinek nem is kellene versek. El is veszi feleségül, ép úgy, mint *Kisfaludy* nagysokára az ő Rózáját. Himfy ezzel befejezte dalainak első részét, a »Kesergő szerelmei« és Róza oldalán hozzáfog a második részhez, a »Boldog szerelem«-hez . . .

Törvénykezés.

§ **Csőd.** A pécsi kir. törvényszék *Polák* Gábor szabolcsi kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos: dr. *Porges* Miksa kir. törvényszéki bíró, tömeggondnok dr. *Wessel* Manó ügyvéd, helyettese dr. *Lauber* Rezső ügyvéd. A hitelezők követeléseiket 1898. január 24 ig tartoznak bejelenteni, felszámolási határnapul 1899. február 8-ika tüzetett ki, a csődbiztos hivatalos szobájában: törvényszéki palota I. emelet 29. ajtó. A csődválasztmány megalakítása február 11-én lesz a fentjelzett helyiségben.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 28-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Házban a napirend előtt *Madarász* József elnök felhatalmazást kért, hogy újévkor ő felsége előtt a képviselőház szerencsekívánatait tolmácsolhassa; mit a Ház éljenzések között vett tudomásul.

A napirendhez *László* Mihály, majd *Ragályi* Lajos beszéltek, *Kossuth* Ferenc javaslatát pártolva.

Utolsó szónok volt *Györffy* Gyula, a ki a szabadelvűpartból való kilépését a Tiszajavaslat alkotmányellenességével igazolta.

Végül *Papp* Elek interpellált egy lokális ügyben.

TÁVIRATOK.

— **Hadi tudósítás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter és gróf *Károlyi* István között ma megtörtént pisztolypárbajban *Károlyi* gróf pisztolya csütörtököt mondott; *Fejérváry* báró lövése nem talált. Párbaj után a felek kibékültek. Mikor a képviselőházban a párbaj után megjelentek, mindkettőt megéljenzették.

A *Kenedi* Géza és *Kubik* Béla között lefolyt párbajban *Kenedi* a fején sebesült meg; *Kubik* sértetlen maradt. A párbaj lefolyásáról jelentik, hogy a felek hevesen támadtak egymásra s egy percig gyönyörű assaut vívtak. Végre *Kenedi* egy 7. cm. hosszú, majdnem csontig ható vágást kapott jobb halántékára, mire a segédek a viaskodást beszüntették. A felek itt is kibékültek.

Gajári Ödön és *Szemere* Miklós is ma vívtak párbajt. Egyik verzió szerint *Szemere* fején sebesült meg olyan súlyo-

san, hogy már a harmadik orvost hívták hozzá; *Gajári* pedig karján kapott kis sebet. Más verzió szerint *Gajári* kapott a karjára három súlyos vágást, *Szemere* pedig a fejére jelentéktelen bőrhorzsolást. Erről a párbajról különben a legkülönbébb hírek keringenek. A legújabb verzió szerint a párbaj következőkép folyt le: Az első összecsapásnál *Gajári* karjára kapott két könnyebb vágást, melyeket az orvosok bevarrván, folytatták a vívást. A második összecsapásnál *Szemere* fejéről vágott le *Gajári* egy darab bőrt a hajjal együtt, *Gajári* pedig az arcán kapott karcolást. A harmadik összecsapásnál *Gajári* kapott súlyos vágást, mire a további viaskodást abba kellett hagyni. A küzdő felek itt is kibékültek.

— **Cseh Ervin a képviselőházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma jelent meg először a képviselőházban *Cseh* Ervin, az új horvát miniszter, a kit minisztertársai üdvözöltek, de azonnal magára is hagyták s kisiettek a teremből. Ugy látszik *Cseh* Ervinre is *Josipovich* szerepét bízzák, hogy a kormány képviselőjében ő hallgassa végig egymaga a kellemetlen ellenzéki beszédeket.

— **Az osztrák kormány Thun grófné temetésén.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap este 10 óra 15 perckor valamennyi osztrák miniszter, az influenzában megbetegedett *Dipauli* báró kivételével, az államvasutak különvonatán *Bodenbach*ba utazott az elhunyt *Thun* grófné temetésére.

— **Tisztelgés Kréta kormányzójánál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Kaneából jelentik, hogy *György* herceg ma az ott székelő konzulokat, köztük *Kwiatkowszky* alkonzult, az osztrák-magyar főkonzulátus vezetőjét, fogadta. Hír szerint nemzetgyűlés összehívását tervezik.

— **A Dreyfus-ügy fejleményei.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az »Echo de Paris« föntartással közli, hogy *Dreyfust* tegnapelőtt egy Franciaországba menő hajóra szállították.

A »Figaro« szerint a semmitőszék tegnap a titkos iratesomót tanulmányozta, melyet a minisztertanács határozata értelmében a semmitőszék rendelkezésére bocsátottak. Tegnap csak egy tanut hallgattak ki és pedig *Cordier* ezredest.

— **Uj francia nagykövet a cárnál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Figaro« jelentése szerint *Bourgeois* pétervári nagykövetnek szemelték ki.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, dec. 28.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.77
Tengeri, májusra: 4.58. — *Rozs*, márciusra: 8.33. —
Zab, őszre: 5.92.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 395.00. — *Magyar hitelrészvény*: 395.00 — *Államvasut*: 368.10.

Szerkesztői üzenet.

St. I. A megírt eset épen nem közérdekű s így nem is közölhetjük. Kár volt érte az ölkrajcáros bélyeg.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV
Felelősszerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Heti befizetéssel járó népbiztosítá-
sok fölvételére

alkalmas és megbízható egyének

ügy **helyben**, mint **vidéken** megfelelő jutalek, esetleg fix fizetéssel **azonnali fölvételt nyernek** az »**Universale**« általános népbiztosító-társaság vezérképviselőségénél — **Pécs, Teréz-utca 2.**

Tölgyfa-eladás.

A baranya-sellyei uradalom főerdőhivatala köz-
hírré teszi, miszerint 1899 évi január hó 9-én reggeli 9
órákor a Gilvánfai felső-erdőben, épület és műszerfának
alkalmas

130 darab 60—120 cm. átmérőjű tölgyszálfa

fog tövön árverés útján a helyszínén eladatni.

Baranya-Sellyén, 1898. december 21-én.

Gróf Draskovich Iván erdőhivatala Baranya-Sellyén.

Müller,

erdőmester.

huzásra érvényes újságíró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Első huzás

**visszavonhatatlanul
jövő héten szerdán.**

Sorsjegyeket ajánl: Pécselt

**Ullmann M. Károly, Baranyamegyei
hitelintézet és a „Pécsi Figyelő”
kiadóhivatala.**

**Hirdetések jutányos áron kiadóhivatalunk-
ban vétetnek föl.**

Legolosóbb és legozélszerűbb
karácsonyi ajándék
egy

Újságírók-Sorsjegye

melylyel
1 korona
áért

egy
100.000 koronás

és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20%
levonással kívánatra készpénzben vissza-
váltja. Minden sorsjegy utánfizetés nélkül
mind a 6 huzáson játszik. * * * * *

Huzás visszavonhatatlanul jövő héten szerdán.

Sorsjegyeket ajánl:

a Budapesti Újságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősége
IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz

Ullmann M. Károly főelárusító
és **Baranyamegyei hitelintézet, Pécs.**